

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

Gauree, Fifth Mehl:

ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥

They wear and eat the gifts from the Lord;

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਆਲਸੁ ਕਿਉ ਬਨੈ ਮਾਇ ॥੧॥

how can laziness help them, O mother? ||1||

ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਆਨ ਕੰਮਿ ਲਾਗਹਿ ॥

Forgetting her Husband Lord, and attaching herself to other affairs,

ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

the soul-bride throws away the precious jewel in exchange for a mere shell.

||1||Pause||

ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਲਾਗਤ ਅਨ ਲੋਭਾ ॥

Forsaking God, she is attached to other desires.

ਦਾਸਿ ਸਲਾਮੁ ਕਰਤ ਕਤ ਸੋਭਾ ॥੨॥

But who has gained honor by saluting the slave? ||2||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਵਹਿ ਖਾਨ ਪਾਨ ॥

They consume food and drink, delicious and sublime as ambrosial nectar.

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਸੁਆਨ ॥੩॥

But the dog does not know the One who has bestowed these. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਲੁਣ ਹਰਾਮੀ ॥

Says Nanak, I have been unfaithful to my own nature.

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੨੬॥੧੪੫॥

Please forgive me, O God, O Searcher of hearts. ||4||76||145||